

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ι. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ - ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Ν. ΑΧΑΪΑΣ

ΕΡΩΤΗΣΗ & ΑΚΕ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ & ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗΣ

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ	
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ	
Αριθμ. Πρωτ. ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ	2354/165
Ημερομ. Κατάθεσης	6/5/15

Θέμα: «Κατάργηση μορφών υποκρυπτόμενης εξαρτημένης εργασίας σε φορείς του Δημοσίου και άμεση μετατροπή των εργαζομένων αυτών σε αορίστου χρόνου»

Είναι γνωστό πλέον σε ολόκληρη την Ελληνική κοινωνία ότι μια από τις γενεσιουργές αιτίες της διαφθοράς και της απαξίωσης του Δημοσίου Τομέα υπήρξε η γιγάντωση του κομματικού κράτους. Επί σειρά ετών, το πελατειακό κομματικό σύστημα συντηρούνταν μέσα από την ομηρία χιλιάδων συμβασιούχων Έργου.

Σύμφωνα με το Ινστιτούτο Εργασίας της ΓΣΕΕ, κύριο χαρακτηριστικό στοιχείο της σύμβασης εξαρτημένης εργασίας, το οποίο τη διαφοροποιεί από άλλες συμβάσεις παροχής εργασίας, είναι το στοιχείο της εξάρτησης, το γεγονός δηλαδή, ότι ο εργαζόμενος υπόκειται κατά την παροχή της εργασίας του στον έλεγχο του εργοδότη και είναι υποχρεωμένος να ακολουθεί τις οδηγίες του σχετικά με τον τρόπο, τον τόπο και τον χρόνο παροχής της εργασίας του, καθώς και να δέχεται την εποπτεία του προς διαπίστωση της συμμόρφωσης ή όχι με τις οδηγίες αυτές.

Η απόδειξη, δε, ότι υποκρύπτεται σύμβαση εξαρτημένης εργασίας υφίσταται, εφόσον η εργασία παρέχεται αυτοπροσώπως, αποκλειστικά ή κατά κύριο λόγο στον ίδιο εργοδότη για εννέα (9) συνεχείς μήνες.

Μια διαδεδομένη μορφή ομηρίας εργαζομένων στο δημόσιο είναι οι συμβάσεις έργου. Κανονικά, σύμβαση έργου υπάρχει, όταν ένα πρόσωπο αναλαμβάνει την υποχρέωση να εκτελέσει ορισμένο έργο για λογαριασμό άλλου προσώπου ή φορέα αντί καταβολής συμφωνημένης αμοιβής σε καθορισμένο ή όχι χρονικό διάστημα. Με τη σύμβαση έργου, δηλαδή, ο εργολάβος αναλαμβάνει την υποχρέωση να εκτελέσει ένα έργο και ο εργοδότης να καταβάλει τη συμφωνημένη αμοιβή. Αυτός είναι ο ορισμός, το σωστό δηλαδή. Στους δημόσιους φορείς, όμως, οι συμβάσεις έργου καταστρατηγούνται συστηματικά, σε βαθμό που τελικά ο εργαζόμενος βρίσκεται συνεχώς σε πολιτική και διοικητική ομηρία, αφού, στην πράξη, καλύπτει πάγιες και διαρκείς ανάγκες του δημόσιου φορέα.

Μια άλλη μορφή –ακόμη πιο ύπουλη- ομηρίας εργαζομένων από το πολιτικό σύστημα του παρελθόντος είναι οι συμβάσεις παροχής ανεξάρτητων υπηρεσιών σε Δημόσιους φορείς. Σύμφωνα με το Ινστιτούτο Εργασίας της ΓΣΕΕ, σύμβαση παροχής ανεξάρτητων υπηρεσιών υφίσταται, όταν ο εργαζόμενος διατηρεί την ελευθερία και την πρωτοβουλία να καθορίζει ο ίδιος τις συνθήκες εργασίας του, χωρίς να υπόκειται στον έλεγχο του εργοδότη. Σε πολλούς Δημόσιους φορείς, ωστόσο, ακόμη και

www.xristianodimokrates.gr e-mail: ninikolopoulos@gmail.com

Γραφεία : Πάτρα Μιασούλη 48 τηλ. 2610344700 - fax: 2610344703 Αθήνα: Σέκερη 1 γραφείο 106 - τηλ. 2103624992 fax: 2103675609

σήμερα, υπάρχουν εργαζόμενοι, οι οποίοι, παρότι εργάζονται για πάνω από ακόμη και 7-8 έτη με χαρακτηριστικά πλήρους και εξαρτημένης απασχόλησης, εξακολουθούν να συμβάλλονται με τους φορείς αυτούς με σύμβαση παροχής ανεξάρτητων υπηρεσιών, γεγονός που αποτελεί κατάφωρη παραβίαση των εργασιακών δικαιωμάτων τους αφού, στερούνται των δικαιωμάτων των εργαζομένων με εξαρτημένη σχέση εργασίας.

Με άλλα λόγια, οι εργαζόμενοι αυτοί έχουν σύμβαση παροχής ανεξάρτητων υπηρεσιών με τους Δημόσιους φορείς αυτούς, ενώ στην πραγματικότητα, εργάζονται με συνθήκες εξαρτημένης εργασίας. Οι εργαζόμενοι αυτοί βρίσκονται εγκλωβισμένοι στην κυριολεξία, αφού υποχρεώνονται να παρέχουν με αντάλλαγμα ορισμένη αμοιβή, στον δημόσιο φορέα την εργασία τους, ευρισκόμενοι σε κατάσταση εξάρτησης απέναντι στο τελευταίο (δημόσιο φορέα).

Επίσης, οι εργαζόμενοι αυτοί (με σύμβαση παροχής ανεξάρτητων υπηρεσιών) υποχρεούνται σε υποκρυπτόμενη εξάρτηση στη σχέση εργασίας, η οποία εκδηλώνεται με το ότι στην πράξη, ο εργοδότης/δημόσιος φορέας δίνει οδηγίες στον εργαζόμενο αναφορικά με τον τρόπο, τον τόπο και τον χρόνο παροχής των υπηρεσιών του, καθώς και ασκεί εποπτεία και έλεγχο για τη διαπίστωση της συμμόρφωσης του εργαζομένου προς τις οδηγίες του.

Όπως ξέρουμε, ουσιώδη συνθετικά στοιχεία της σύμβασης εξαρτημένης εργασίας, επί των οποίων θα πρέπει υποχρεωτικά να υπάρχει συμφωνία των μερών, είναι δύο: η εργασία και ο μισθός. Εδώ, οι δημόσιοι φορείς δίνουν τα ρέστα τους σε επινοητικότητα, αφού για να αποκρύψουν αυτό το ουσιώδες αποδεικτικό στοιχείο εξαρτημένης εργασίας, αποδίδουν διαφορετικές αποδοχές κάθε μήνα στους εργαζόμενους αυτούς, οι οποίοι υπόκεινται, επί σειρά ετών, στη χειρότερη βαρβαρότητα του πολιτικού συστήματος. Έτσι, για παράδειγμα, ένας εργαζόμενος τον Ιανουάριο του 2014, μπορεί να αμείφθηκε με 1.200 συν ΦΠΑ, ενώ τον Ιανουάριο του 2015 με 1.400 συν ΦΠΑ.

Στο τέλος του έτους, βέβαια, οι αμοιβές είναι περίπου ίδιες. Αυτό είναι ένα από τα «κόλπα» που εφαρμόζονται από δημόσιους φορείς. Άλλο τέχνασμα είναι οι συνεχείς τροποποιήσεις των συμβάσεων παροχής ανεξάρτητων υπηρεσιών, έτσι ώστε να προσθαφαιρούνται «έργα» συνήθως χρηματοδοτούμενα από Ευρωπαϊκά προγράμματα για να φαίνεται ότι δήθεν ο εργαζόμενος δεν εκτελεί την ίδια δουλειά αλλά διάφορα «έργα». Άλλο τέχνασμα είναι η δήθεν εξήγηση, ότι ο φορέας παράγει (πχ) ερευνητικό έργο και χρειάζεται προσωπικό, που να πληροί τις εκάστοτε προδιαγραφές... Εδώ, όμως, πρόκειται για κάτι διαφορετικό, αφού οι εν λόγω εργαζόμενοι εργάζονται σε τέτοιους φορείς, ακόμη και για πάνω από 5 συναπτά έτη, με συμβάσεις μη εξαρτημένης εργασίας.

Η ουσία του θέματος είναι μία και συνταρακτική: υπάρχουν εργαζόμενοι οι οποίοι εργάζονται με συμβάσεις παροχής ανεξάρτητων υπηρεσιών επί πολλά έτη, 5 ή 10 ή ακόμη και 15 χρόνια σε φορείς του Δημοσίου. Αυτοί οι άνθρωποι στερούνται των τυπικών και βασικών τους εργασιακών δικαιωμάτων.

Από τα παραπάνω, αποδεικνύεται σαφώς, ότι καταστρατηγείται επί πολλά χρόνια από το ίδιο το κράτος το σημαντικότερο από τα στοιχεία της έννοιας της εργασίας: η διάκρισή της σε εξαρτημένη και

ανεξάρτητη, καθώς, προϋπόθεση για την εφαρμογή του εργατικού δικαίου είναι η ύπαρξη εξαρτημένης εργασίας.

Επειδή, επιτέλους, θα πρέπει να εξαφανισθεί το «μπλοκάκι» στο Δημόσιο.

Επειδή, επιτέλους, απαιτείται να μπει τέρμα στην ομηρία των εμπλεκόμενων με τα ως άνω εργαζόμενων.

Επειδή, επιτέλους, πρέπει να ξεριζωθεί η τρομερή κομματική και ρουσφετολογική τακτική, που διέλυσε το κράτος και τους φορείς του.

Επειδή, επιτέλους, οφείλουμε να αποκαταστήσουμε την έννοια της δικαιοσύνης και της εργασιακής αξιοπρέπειας των εργαζομένων.

Για τους λόγους αυτούς ερωτάσθε:

1. Τι θα πράξει η Κυβέρνηση και το Υπουργείο σας σχετικά με την ομηρία και την απαράδεκτη εργασιακή πρακτική της υπόκρυψης εξαρτημένης εργασίας από δημόσιους φορείς;
2. Υπάρχουν εργαζόμενοι με συμβάσεις παροχής ανεξάρτητων υπηρεσιών με υπηρεσία άνω των 5 ή ακόμη και 10 ετών, σε φορείς που εποπτεύονται από το Υπουργείο Παιδείας;
 - Να κατατεθεί πίνακας με τον αριθμό εργαζομένων με το συγκεκριμένο εργασιακό καθεστώς ανά εποπτευόμενο φορέα.
3. Προτίθεσθε με νομοθετική ρύθμιση να μετατρέψετε όλες τις συμβάσεις παροχής ανεξάρτητων υπηρεσιών εργαζόμενων εντός φορέων του Δημοσίου σε συμβάσεις εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου (ενδεικτικά όσων έχουν αποδεδειγμένα προϋπηρεσία στον εκάστοτε φορέα από 2 έτη και πάνω);

Ο ερωτών βουλευτής της Κοινοβουλευτικής Ομάδας των ΑΝΕΛ

Νίκος Ι. Νικολόπουλος

Πρόεδρος του Χριστιανοδημοκρατικού Κόμματος Ελλάδος

www.xristianodimokrates.gr e-mail: ninikolopoulos@gmail.com

Γραφεία : Πάτρα Μιαούλη 48 τηλ. 2610344700 - fax: 2610344703 Αθήνα: Σέκερη 1 γραφείο 106 - τηλ. 2103624992 fax: 2103675609